

1:35 czołg lekki 7TP

W okresie dwudziestolecia międzywojennego na wyposażeniu jednostek bojowych Wojska Polskiego były następujące typy czołgów o masie do 10 ton tj czołgów lekkich: Renault FT 17, Renault 35, Vickers-E oraz 7TP. Czołg 7TP całkowicie zaprojektowany i produkowany w Polsce, był pierwszym na świecie czołgiem z silnikiem wysokoprężnym a jego rozwiązania konstrukcyjne należały do najnowocześniejszych na świecie.

Czołg ten został zaprojektowany przez Biuro Studiów Państwowych Zakładów Inżynierii w roku 1933 w oparciu o wzór, którym był brytyjski dwuwieżowy czołg Vickers-E. W sierpniu następnego roku pierwszy prototyp czołgu został przekazany do prób. Dalsze prace nad rozwojem jego konstrukcji i przygotowaniem dokumentacji do produkcji seryjnej przejęło powstałe w 1934 r. Biuro Badań Technicznych Broni Pancernej. Pierwsze seryjne czołgi 7TP w wersji dwuwieżowej zostały wyprodukowane w potowie 1935 roku w Państwowych Zakładach Inżynierii w Czechowicach koło Warszawy (obecnie Z.M. „Ursus”). Dwuwieżowa wersja czołgu posiadała uzbrojenie składające się z karabinów maszynowych kalibru 13,2 mm i 7,92 mm, których siła ognia nie spełniała wymagań Ministerstwa Spraw Wojskowych. W celu zwiększenia siły ognia postanowiono przekonstruować czołg i zainstalować na nim działko przeciwpancerne kalibru 37 mm produkowane na licencji szwedzkiej firmy Bofors. W ten sposób powstała jednowieżowa wersja czołgu, której prototyp został wykonany w końcu 1936 r. a w lutym roku następnego czołg przebył pomyślnie próby i badania i został zatwierdzony do produkcji seryjnej. W roku 1937 zakłady w Czechowicach opuściły pierwsze czołgi 7TP w wersji jednowieżowej. W roku następnym czołgi zaczęto wyposażać w nowe wieże posiadające w tylnej części niszę na radiostację krótkofalową o zasięgu 5 km. W latach 1937-1939 wyprodukowano około 100 czołgów w wersji jednowieżowej. Konstrukcja czołgu była następująca. Kadłub czołgu składał się ze stalowej konstrukcji spawanej oraz płyt pancernych o grubości 5-17 mm przykręcanych śrubami o łbów kulistych. Wieża była umieszczona niesymetrycznie po lewej stronie kadłuba, konstrukcja jej była podobna jak kadłuba. Z przodu miała wysuniętą płytę czołową w której umieszczone były: armata przeciwpancerna Bofors wzór 37 kalibru 37 mm oraz karabin maszynowy Browning wzór 30 kalibru 7,92 mm.

Wieża osadzona była na łożysku kulkowym i napędzana była ręcznie za pomocą pokręta. Armata wyposażona była w celownik peryskopowy produkcji PZO Warszawa i była obsługiwana przez dowódcę czołgu, pełniącego zarazem funkcję celowniczego. Z prawej strony armaty znajdowało się stanowisko ładownicze obsługującego zarazem peryskop odwracalny konstrukcji mjr Gundlacha, który był pierwowzorem nowoczesnego peryskopu czołgowego stosowanego do chwili obecnej. Wieża w części tylnej posiadała niszę w której zainstalowana była radiostacja czołgowa typu 2N/C. Zapas amunicji wynosił: 80 naboń do armaty i 3960 do km. Napęd czołgu stanowił silnik wysokoprężny, czterusuwowy, rzędowy, sześciocylindrowy Saurer VBLDb o pojemności skokowej 8550 cm³ i mocy 110 kW (81 kW) chłodzony cieczą. Moment obrotowy silnika przenoszony był do skrzyni przekładniowej za pomocą wału Cardana. Skrzynia biegów umieszczona była w przedniej części kadłuba i przenosiła napęd na gąsienice za pomocą dwóch sprzęgieł dających cztery biegi do przodu i jeden do tyłu. Z przodu kadłuba po prawej stronie znajdowało się siedzenie mechanika-kierowcy, który wchodził do czołgu przez otwór włazowy, osłonięty pokrywą włazową, posiadającą szczelną obserwacyjną. Podwozie i zawieszenie składało się z kół napędowych umieszczonych z przodu, kół napinających

znajdujących się z tyłu oraz gąsienic o 110 ogniach łączonych szwornicami. Gąsienice były oparte na czterech kołach podtrzymujących je z każdej strony. Kadłub czołgu zawieszony był na czterech wózkach nośnych, wyposażonych w koła z bieżnikami gumowymi. Instalacja elektryczna 24 V służyła do uruchamiania silnika, oświetlenia i sygnalizacji. Źródłem prądu była prądnica Scintilla 400/24 ładująca baterię akumulatorów ołowowych. Oświetlenie składało się z dwóch reflektorów bocznych, szperacza i lamp tylnych. W czasie kampanii wrześniowej czołgi 7TP brały udział w walkach w ramach wielu jednostek bojowych. I-go batalionu czołgów lekkich w armii „Prusy” a następnie w armii „Lublin”, w składzie Warszawskiej Brygady Pancerno-Motorowej, dowodzonej przez płk. dypl. Stefana Roweckiego. II batalionu czołgów lekkich w armii „Łódź” oraz III batalionu czołgów lekkich, który brał udział w obronie Warszawy. Czołgi 7TP swoimi własnościami taktyczno-bojowymi przewyższały niemieckie czołgi tej samej klasy Pz Kpfw I i II które masowo zostały użyte w napaści na Polskę. Nie wielka jednak ich ilość a co za tym idzie ich znaczne rozproszenie w różnych jednostkach bojowych, nie pozwoliło na odegranie przez nie większej roli, pomimo szeregu zwycięskich walk takich jak natarcie na kolumny niemieckie w okolicach Piotrkowa 4 i 5 września czy bój o Tomaszów Lubelski 18 września.

DANE TECHNICZNE

Długość	4880 mm
Szerokość	2430 mm
Wysokość	2300 mm
Załoga	3 osoby
Ciężar	9,9 t
Prędkość max. po drodze	37 km/godz.
Zasięg	150 km
Pokonywanie wzniesień	do 35°
Promień skrętu	2,5 m
Kąt ostrzału poziomego	360°
Kąt ostrzału pionowego	+20°—10°

MALOWANIE I OZNAKOWANIE

Czołgi 7TP brały udział w kampanii wrześniowej w dwu rodzajach malowania, które były stosowane w wojskach pancernych od początku lat 30-ych, opierały się one na trzech podstawowych kolorach: oliwkowo zielonym tzw. khaki, piaskowym tzw. ochra i ciemnobrązowym. Pierwszy schemat malowania polegał na malowaniu czołgów w poziome pasy o płynnych przejściach barw w podanych powyżej trzech kolorach. Drugi rodzaj malowania, który był dominujący w malowaniu czołgów 7TP polegał na malowaniu całego czołgu na kolor oliwkowo-zielony (khaki). W przypadku malowania trójkolorowego w poziome pasy — układ plam był taki, że te same barwy występowały na różnych poziomach. Poza malowaniem ochronnym na czołgach 7TP malowane były oznaczenia poszczególnych jednostek bojowych takie jak: skaczący jaguar (biały) — na wieżach czołgów 2 batalionu pancernego czy zubr w okręgu (biały) na wieżach czołgów 3 batalionu pancernego. Większość tych oznaczeń z chwilą wybuchu wojny została zamalowana barwami kamuflażowymi w celu utrudnienia identyfikacji jednostek przez zwiad nieprzyjaciela.

BUDOWA MODELU

Symbole

ZESPÓŁ W MONTAŻU

WARIANT (Y) WYKONANIA

ZESPÓŁ WYKONANY

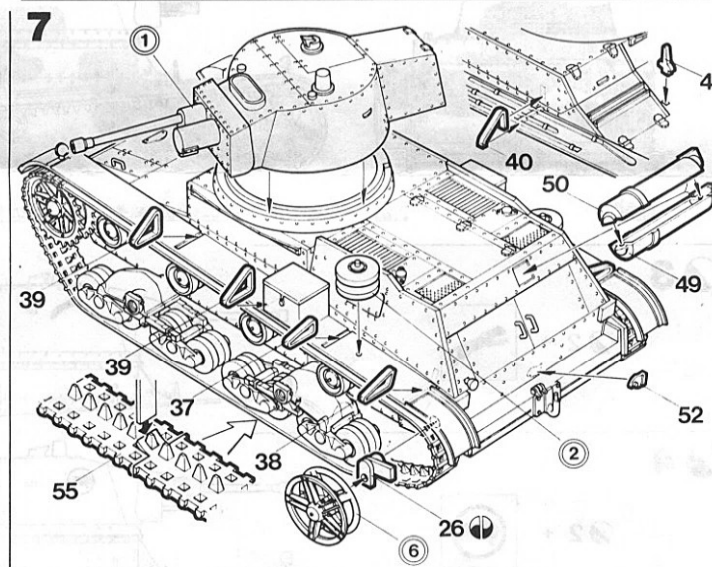
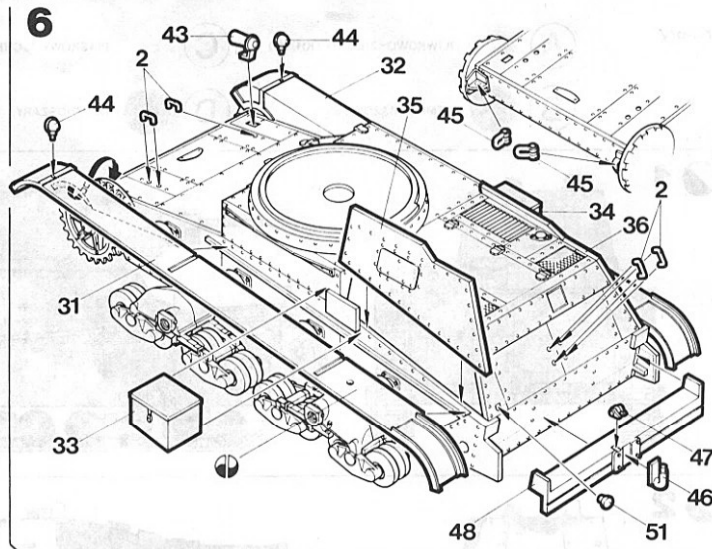
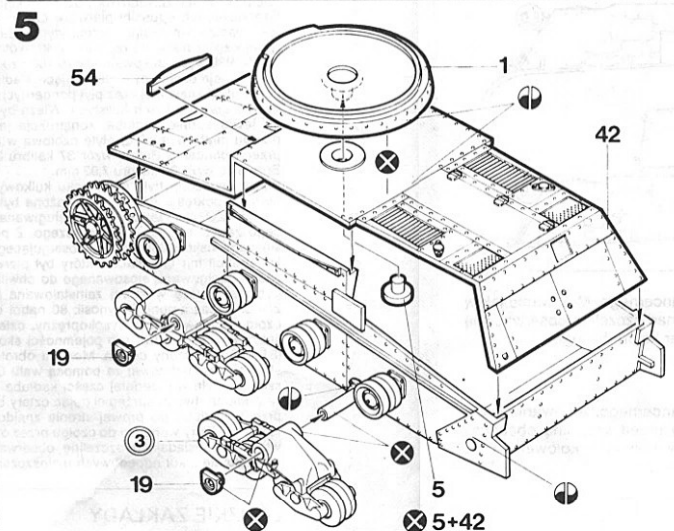
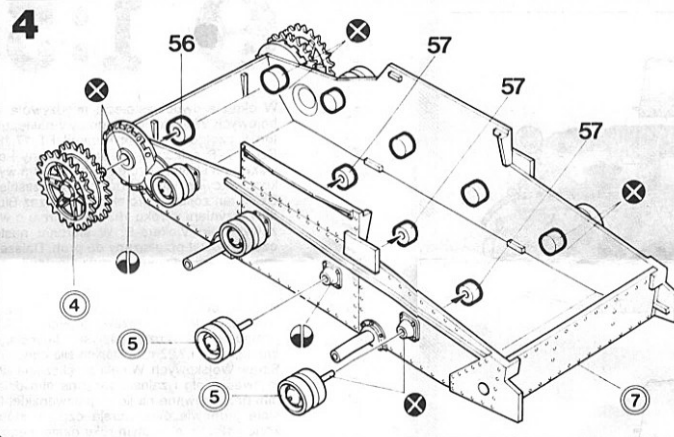
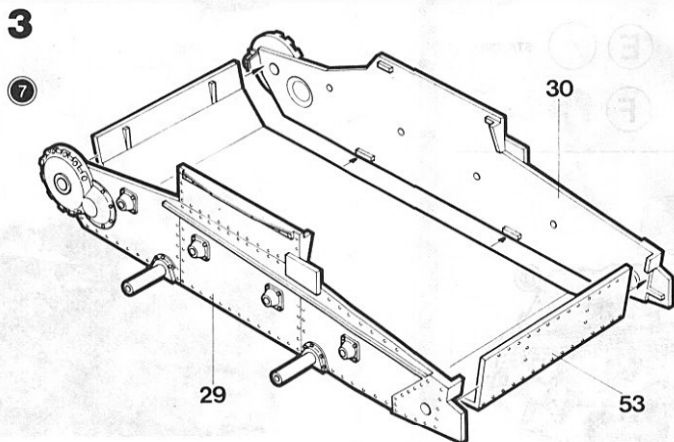
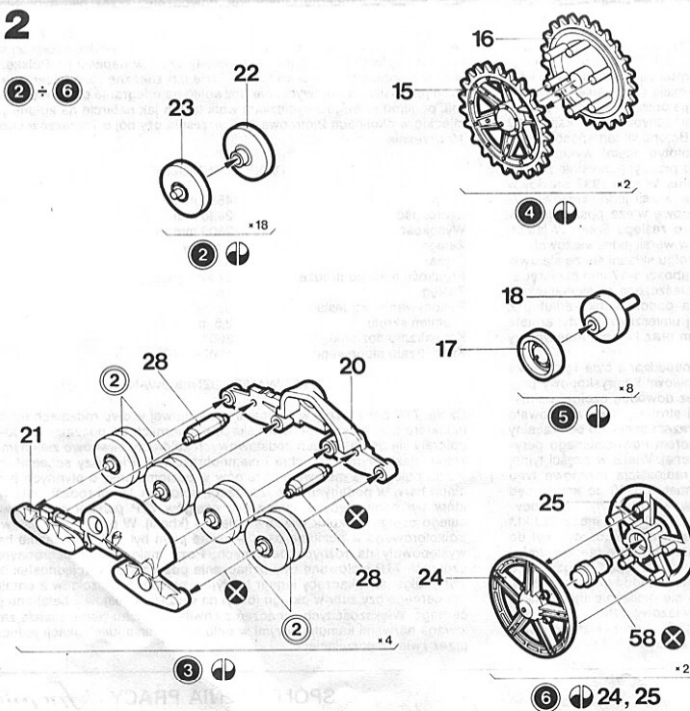
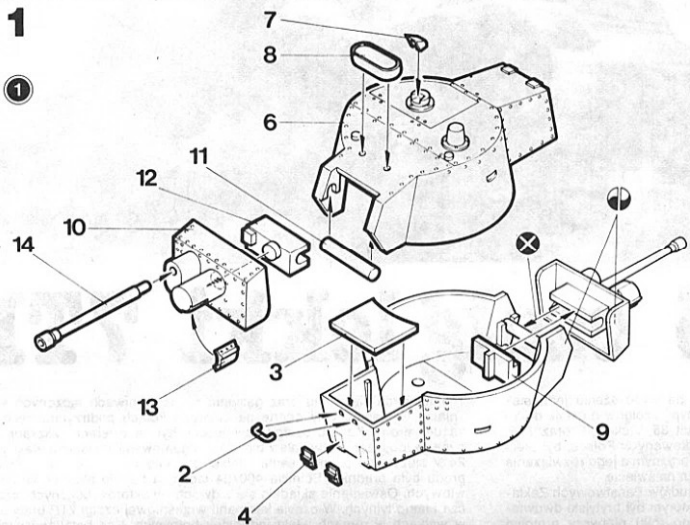
MALOWAĆ PRZED MONTAŻEM

NIE KLEIĆ

KOLOR

Wykaz elementów

1. Tarcza	21. Zawieszenie kół cz. II	40. Wspornik IV
2. Uchwyt	22. Koło jezdne cz. I	41. Element kadłuba
3. Element wieży I	23. Koło jezdne cz. II	42. Kadłub cz. górna
4. Element wieży II	24. Koło napinające cz. I	43. Sygnał dźwiękowy
5. Kolek	25. Koło napinające cz. II	44. Reflektor
6. Wieża	26. Napinacz lewy	45. Ucho
7. Peryskop	27. Napinacz prawy	46. Hak
8. Wywietrznik	28. Łącznik	47. Element belki
9. Pokrywa	29. Bok kadłuba lewy	48. Belka
10. Ostona	30. Bok kadłuba prawy	49. Tłumik cz. I
11. Oś	31. Błotnik lewy	50. Tłumik cz. II
12. Łoże	32. Błotnik prawy	51. Lampa
13. Element ostony	33. Skrzynka lewa	52. Zapadka
14. Lufa	34. Skrzynka prawa	53. Kadłub cz. dolna
15. Koło napędowe cz. I	35. Płyta boczna lewa	54. Listwa podwiezowa
16. Koło napędowe cz. II	36. Płyta boczna prawa	55. Gąsienica
17. Koło podrzymujące cz. I	37. Wspornik II	56. Kołpak koła napędowego
18. Koło podrzymujące cz. II	38. Wspornik III	57. Kołpak koła podrzymującego
19. Pierścień	39. Wspornik I	58. Oś napinacza
20. Zawieszenie kół cz. I		

MALOWANIE I OZNAKOWANIE WERSJI MODELU

Kolory

A OLIWKOWO-ZIELONY (KHAKI)

C PIASKOWY (OCHRA)

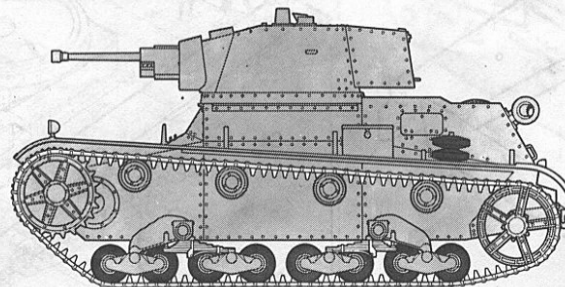
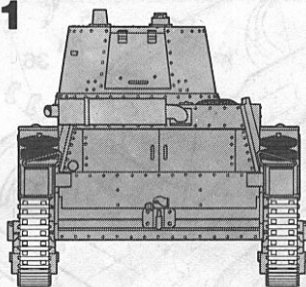
E STALOWY

B CIEMNOBRĄZOWY

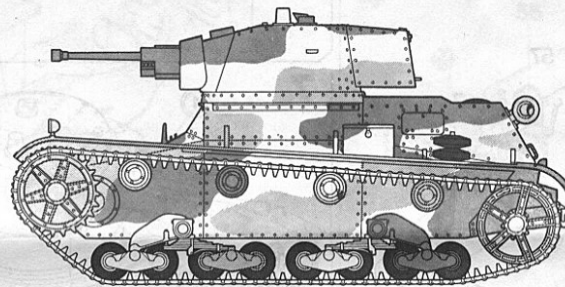
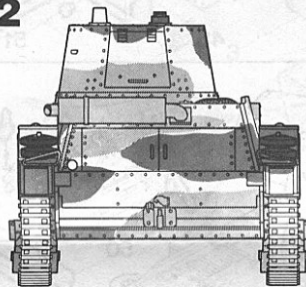
D CIEMNOSZARY

F RDZAWY

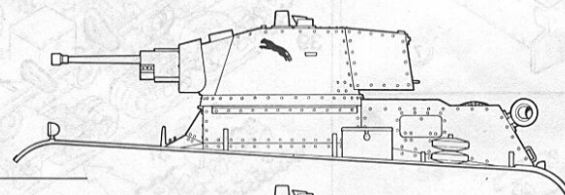
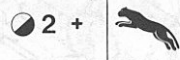
1

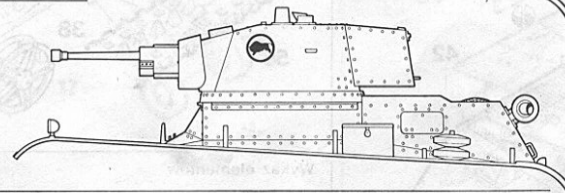
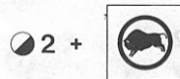
2

3

4

1. Czołg lekki 7TP z okresu kampanii wrześniowej. Wszystkie powierzchnie koloru oliwkowo zielonego (khaki). Kolektor spalin w kolorze rdzawym, gąsienice koloru stalowego, gumowe bieżniki kół wózków nośnych koloru ciemnoszarego.

2. Czołg lekki 7 TP z okresu kampanii wrześniowej. Całość powierzchni czołgu w trójkolorowym kamuflażu ochronnym składającym się z plam barwnych w kolorach: oliwkowo-zielonym (khaki), piaskowym (ochra) i ciemno-brązowym. Kolektor spalin w kolorze rdzawym, gąsienice koloru stalowego, gumowe bieżniki kół wózków nośnych podwozia koloru ciemnoszarego.

3. Czołg lekki 7TP II batalionu pancernego. Malowanie jak w pkt. 2. Po obu stronach wieży nad szczeliną obserwacyjną godło batalionu skaczący jaguar koloru białego.

4. Czołg lekki 7TP III batalionu pancernego. Malowanie jak w pkt. 2. Po obu stronach wieży przed szczeliną obserwacyjną godło batalionu żubr w obwódce kołowej koloru białego.